

ПРИГОДИ БДЖІЛКИ МАЙЇ

Художники Сергій та Яна Гавриш

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

УДК 82-3
ББК 84-4
Б81

Переклад з німецької
Романа Матієва

Бонзельс Вольдемар

Б81 Пригоди бджілки Майї / Вольдемар Бонзельс. — Тернопіль :
Богдан, 2012. — 200 с.

ISBN 9789-966-10-1104-4

УДК 82-3
ББК 84-4

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора та видавництва.*

Літературно-художнє видання

БОНЗЕЛЬС Вольдемар

ПРИГОДИ БДЖІЛКИ МАЙЇ

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактор *Ганна Осадко*
Художники *Яна Гавриш, Сергій Гавриш*
Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*
Технічний редактор *Оксана Чучук*

Підписано до друку 28.04.2012. Формат 70x90/16.
Папір офсетний. Гарнітура Georgia. Умовн. друк. арк. 14,62. Умовн. фарбо-відб. 14,62.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48
office@bohdan-books.com   www.bohdan-books.com

ISBN 9789-966-10-1104-4

© Видавництво «Навчальна книга – Богдан», 2012

Глава перша

ВТЕЧА З РІДНОГО МІСТА

Щойно Майя народилася та вилупилася із чарунки, як на допомогу їй прийшла пані Кассандра. Так звали одну з найстаріших бджіл, яка користувалася особливою шанною в усієї великої родини.

Дівчинка з'явилася на світ у буремні часи, що саме запанували у вулику. Серед бджолиного народу вибухнув заколот, придушити який королеві ніяк не вдавалося.

Поважна і досвідчена Кассандра витерла блискучі Майїні оченята та намагалася привести до ладу її ніжні крильця, коли рій знову і знову розлючено та загрозливо загудів. Маленька Майя помітила, що у вулику надто жарко, про що і сказала своїй няні.

Кассандра стурбовано роззирнулася і промовчала. Вона була вражена, що таке мацьопство вже може щось зауважити. Хоча, з іншого боку, новонароджена мала рацію: спека та тиснява ставали просто нестерпними. Довкола Майї снували сотні та сотні бджіл. Видавалося, що вони дряпалися одна через одну і котилися уперед живими клубками.

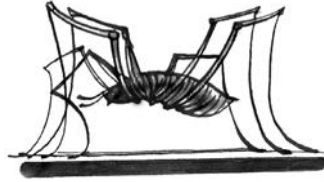
Раптом біля них з'явилася сама королева. Кассандру та Майю зовсім уже було відтіснили, та їм на допомогу прийшов трутень: дружлюбний молодий фронт. Він кивнув Майї та схвилювано почухав передньою лапкою свої груди, порослі блискучою шерстю.

— Лихо прийшло до нас, ой, лихо! — сказав він, звертаючись до Кассандри. — Рій розділвся. Бджоли-бунтівники покидають нас і забираються геть із міста. Вони вже обрали собі нову королеву!

Кассандра навіть не звернула уваги на просторікування хвацького молодика, та й за допомогу не подякувала. Майї здалося, що стара нянька повелася несправедливо з таким гречним паном. Але запитати, чому вона так вчинила, бджілка не встигла, бо події змінювали одна одну, ніби картинки барвистого калейдоскопа. Майя дуже розгубилася, їй передався загальний неспокій, тож вона почала тоненько, пронизливо дзижчати.

— А це що таке?! — зробила їй зауваження Кассандра. — Хіба тут не досить гамірно?

Глава дев'ята

ГАННІБАЛ ТА ЙОГО КОНФРОНТАЦІЯ З ЛЮДИНОЮ

Поблизу дупла, в якому тепер Майя влаштувала собі помешкання на літній час, у корі сосни, жив зі своєю сім'єю жук-короїд Фрідолін. Фрідолін був працюючим та серйозним хлопакою, який дуже ретельно ставився до проблеми продовження роду і, потрібно зауважити, досягнув у цій царині досить незлецьких результатів. Він мав чим пишатися: у нього було 95 синів і всі подавали найкращі надії. Велика родина короїдів прогризла під корою ціле мереживо власних каналів, кожен короїд мав окремішню дорогу і всі почувалася пречудово!

«Моя люба дружинонька, — хвалився Фрідолін Майї, — влаштувала все так, що ніхто з нас не заважає одне одному

і не переходить дороги. Мої сини навіть не знаються між собою і кожен торує собі свій окремий життєвий шлях».

Майя давно вже познайомилася з Фрідоліном. Вона чудово знала, що люди не в захваті від таких, як він, жуків-короїдів, але, попри все, їй імпонувала поведінка жука та його філософське ставлення до життя. Тому бджілка не бачила причин уникати товариства Фрідоліна. Майя часто чула, як із самого ранку, коли сонечко ще не зійшло, працюючий короїд вже дрібно висвердлював і вистукував... Бджілці здавалося, що це увісні зітхає дерево. Пізніше вона знаходила коричневий пил, який Фрідолін вигортав зі свого чергового ходу.

Одного ранку Фрідолін, як він це часто робив, завітав у гості до Майї та поцікавився, як їй спалося.

— Ви сьогодні нікуди не будете летіти? — запитав він.

— Ні, — відповіла Майя, — надто сильний вітер.

Вітер на вулиці й справді розійшовся не на жарт: висвистував у кроні дерев і несамовито трусив гіллям, ніби хотів поздирати з них усеньке листя. З кожним вихором аж ставало

Але Майя мусіла розповісти про все те, що з нею трапилося, відколи вона покинула рідний вулик. Зрештою, кожен хотів знати, яким чином бджілка потрапила у полон до шершнів і як їй вдалось звільнитися. Адже звідти ще жодна бджілка живою не вирвалася... І ще — яким таким дивом Майя вивідала плани про напад?

І Майя розповіла, розповіла про все найважливіше, що трапилося з нею від самого початку і до останніх подій. Це була розповідь про Шнук із блискучими крилами, про коника-стрибунця, павучиху Теклу, Пук, Курта та його дружню допомогу. Коли вона почала розповідати про ельфа та людей, у залі стало так тихо, що через стінки вулика стало чути, як бджілки-робітники місяць віск.

«Хто би міг подумати, — сказала королева, — що ельфи такі милі».

Від почутого вона тужливо та ладібно усміхнулася — саме так усміхаються люди, зачаровані прекрасною казкою.

І всі придворні вельможі всміхнулися, як і королева.

— Як, як співав ельф? — запитала королева. — Повтори її ще раз, таку пісню треба запам'ятати...

Маленька бджілка заспівала:

*Моя душа — повівання,
Краси земної дихання,
Як лику Божого,
Так і творіння Його кожного.*

На мить у залі запала тиша, і лише десь позаду почулося стримане схлипування. Напевне, хтось пригадав собі доброго друга, який загинув у битві...

Майя продовжила свою оповідку і, коли вона почала розповідати про шершнів, очі у всіх стали великими, а погляди — скляними. Бджілки аж потемніли від страху та співчуття до малої. Знову немовби жива хвиля прокотилася по залі...

— Як страшно, — зітхнула королева, — просто жахливо...

— Ось так я повернулася додому, — завершила свою розповідь Майя, — і прошу мене великодушно пробачити за мою втечу.

Кожен у залі відчув, що не може дорікнути Майї. Королева поклала руку на її плече та мовила: «Ти не була зі своїм народом, але ніколи не забувала про нього. Ти залишилася вірною своїй батьківщині! А ми, бджоли, вміємо віддячити за вірність. Тому надалі ти завжди будеш коло мене, допомагатимеш мені провадити державні справи. Я щиро вірю, що твій досвід і твої знання підуть на благо твого народу і твоєї держави!».

Усі присутні у залі радо схвалили рішення королеви. І як вона сказала, так і сталося...

Ось так і закінчується розповідь про маленьку бджілку Майю. Кажуть, що надалі вона віддано служила своєму полісу, приносила неабияку користь своїй державі загалом і кожному громадянину зокрема. А вечорами вона приходила у віддалену кімнатку, де доживала свого віку Кассандра, та розповідала маленьким бджолам про свої пригоди у великому світі...

ЗМІСТ

Втеча з рідного міста	5
Трояндовий будинок Пеппе	16
Лісове озеро та його мешканці	26
Іффі та Курт	41
Коник-стрибунець	56
Пук	66
Майя в полоні у павучихи	79
Блошиця і Метелик	95
Ганнібал та його конфронтація з людиною	104
Нічне диво	122
Політ з ельфом	138
Поет Алоїз Семикрапка	146
Замок шершнів	155
Втеча	165
Повернення додому	173
Битва бджіл із шершнями	182
Порадниця королеви	194